

DOO TAJNE DUGOVEČNOSTI

www.tajnedugovecnosti.com

Imeil: tajnedugovecnosti@gmail.com

Koren Petoprsnice bele – je univerzalna biljka za normalizaciju rada štitne žlezde

Koren – Petoprsnice bele

Koren Petoprsnice bele i njen uticaj na normalizaciju štitaste žlezde postali su predmet istraživanja naučnika relativno nedavno - pre nepunih pedeset godina. Ispostavilo se da je neverovatna biljka u stanju da pruži efikasnu pomoć i kod hipotiroidizma i kod hipertireoze. Štaviše, njegoa upotreba je apsolutno sigurna za zdravlje. Ne možete da verujete? Pogledajte rezultate naučnog istraživanja.

Bela petoprsnica - blago beloruskog Polesja

Bela petoprsnica je niska biljka (do 25 cm) sa šarmantnim belim cvetovima i tamnozelenim lišćem, pomalo podseća na ljudski dlan sa razdvojenim prstima. Narod ovu travu naziva - Pet prstiju ili Petoprsnica . U divljini se može naći u mešovitim šumama Polisije i ukrajinske šumske stepe. Raste izuzetno sporo: potrebno je 10-15 godina da se iz semena razvije odrasla biljka sa korenom dugim 20–

30 cm. Klijavost semena je niska, faza klijanja je produžena, sadnice se razvijaju vrlo sporo.

U današnje vreme gotovo je nemoguće sresti *razmaženu lepoticu* u prirodnim uslovima: civilizacija je postepeno raseljava sa svih uobičajenih staništa. Bela petoprsnica je u 19. veku postala ugrožena vrsta . U nizu zemalja (Rusija, Belorusija, Nemačka), biljka je pod zaštitom države.

Prvo pominjanje Bele petoprsnice nalazi se u čuvenoj srednjovekovnoj medicinsko-farmakološkoj raspravi iz 11. veka „O moćima bilja“, koju je u poetskom obliku napisao naučnik dr Odo iz Meuna iz Francuske. Autor piše da Petoprsnica (drugo ime Potentilla) - prelepa, ali vrlo gorka biljka, dobro leči razne povrede. Odo preporučuje upotrebu kod opekotina, bolova u stomaku, pa čak i ujeda zmija.

Slava o izuzetnim lekovitim svojstvima čiji su koreni Potentilla white , proširila se celim svetom nakon nesreće u nuklearnoj elektrani u Černobilu. Tragedija je odnela mnogo života. Oni koji su uspeli da prežive imali su teške lezije štitaste žlezde: struma se udvostručila, a tirotoksikoza se razvila. Zašto je taj organ uopšte patio? Činjenica je da ima najveću radioosetljivost na izotope joda i čak je sposoban da ih akumulira u sebi.

Nekim čudom mnogi stanovnici Beloruskog Polesja, regiona smeštenog u blizini grada Černobila, uspeli su da izbegnu probleme sa štitnom žlezdom. Kao što se kasnije ispostavilo, ljude je spasila Bela petoprsnica, tačnije - navika da se umesto čaja pije njen odvar.

Kako koren Potentilla utiče na štitnu žlezdu?

Temeljito proučivši hemijski sastav biljke sa pet listova, stručnjaci Penza istraživačkog instituta za poljoprivredu, Novosibirskog

istraživačkog instituta za neorgansku hemiju SB RAS, Sveruskog istraživačkog instituta za lekovite i aromatične biljke (VILAR), kao i LLC specijalizovano poljoprivredno preduzeće „Ginseng“ (Briansk region) .) sugerisao kako biljka može uticati na štitnu žlezdu. Ispostavilo se da je koren Petoprnsice bele prepun jedinjenja sposobnih da prilagode rad organa u obliku leptira.

Jedan od njih je **albinin** . Supstanca utiče na proizvodnju u velikom mozgu titeotropnog hormona, koji kontroliše rad štitne žlezde, ne dozvoljava rast tkiva najvećeg endokrinog organa, pomaže u obnavljanju normalne koncentracije njegovih hormona - T3 i T4.

Triterpenski glikozidi Potentile sposobni su da poboljšaju morfološku strukturu organa u obliku leptira .

Biljni flavonoidi poboljšavaju cirkulaciju krvi u pogođenoj žlezdi i obnavljaju mehanizme njene samoregulacije (sanogeneza).

Tanini efikasno uklanjaju zapaljenske procese - tiroiditis, a takođe uklanjaju iz tela radionuklide, toksine i teške metale - glavne faktore koji remete metabolizam i rad kraljice endokrinog sistema.

Normalno funkcionisanje štitaste žlezde i njenih hormona je nemoguće bez dovoljnog unosa joda, cinka, selena i nekih drugih makro- i mikroelemenata , kojih ima u izobilju u korenu Petoprnsice bele (2–4 puta više nego kod ostalih biljaka).

Fenol karboksilne kiseline smanjuju mutageni efekat spoljnih hemijskih ili fizičkih faktora, uključujući jonizujuće zračenje.

Uzete zajedno, poput prstiju u pesnici, ove supstance su u stanju da ozbiljno odbiju bolesti štitaste žlezde, dopunjavajući i pojačavajući međusobno delovanje. Pokušaji da se bilo koje jedinjenje izoluje (ekstrahuje) iz biljke značajno iscrpljuju njegova lekovita svojstva i smanjuju efikasnost terapije.

Studija o potencijalnoj beloju G.K.Smik i V.V.Krivenko (Ukrajina)

Pionirima u proučavanju bele petoprsnice treba smatrati ukrajinske naučnike - doktore bioloških nauka GK Smika i VV Krivenka, koji su pre oko 50 godina proučavali koren Petoprsnice bele u Kliničkoj bolnici pri Savetu ministara Ukrajinske RS.

Za subjekte je izabrano 19 ljudi (17 žena i 2 muškarca). 14 ih je patilo od izražene tireotoksikoze, preostalih 5 je imalo bolest u latentnom obliku: simptomi su ili potpuno odsutni, ili su izbrisani.

Pacijenti su se žalili na bol u srcu, lupanje srca, slabost, malu težinu, razdražljivost, poremećaje spavanja i glavobolju. Pregledom kod endokrinologa otkriveni su i drugi simptomi: sindrom ispupčenih očiju, blago drhtanje ruku, difuzne promene u srčanom mišiću, hiperglikemija i hiperholesterolemija. Svi učesnici u eksperimentu pokazali su povećanje štitaste žlezde koje odgovara stadijumu bolesti: stadijum I - 1 osoba, stadijum II - 5 ljudi, stadijum III - 11 ljudi, stadijum IV - 2 osobe.

Svakom pacijentu je dodeljen individualni režim lečenja (1–3 mesečni kursevi sa dvomesečnim pauzama) i doza preparata Potentilla (infuzija cele biljke sa korenima sakupljenim tokom cvetanja - 1:20). Tokom studije nisu primili nikakav drugi tretman.

Naglo poboljšanje stanja, a u nekim slučajevima i gotovo potpuni oporavak, primećeno je nakon prvog kursa lečenja. Posle 2-3 kursa, štitna žlezda se smanjila na veličinu karakterističnu za stadijum I ili je postala normalna. Ostali simptomi su takođe nestali, uključujući ispupčenje, tahikardiju i drhtanje ruku. Krvni pritisak, bazalni metabolizam, EKG, holesterol i glukoza u krvi su se normalizovali (pali na 80-100 mg%).

Istraživači su zabeležili visok terapijski efekat od upotrebe Bele petoprsnice (Smik G. K., Krivenko V. V. Bela petoprsnica je efikasan lek za lečenje bolesti štitne žlezde. // Pharmaceutical

Journal, br. 2, 1975, str. 58–62). Primećeno je da doziranje biljke treba smanjiti na minimum zbog tahikardije. U ovom slučaju će se pojaviti i terapijski efekat, ali nešto kasnije.

Istraživanje petoprsnice bele E. I. Prikhodko (Ukrajina)

Još jedan istraživač koji je bio zainteresovan za koren Potentilla bio je endokrinolog, kandidat medicinskih nauka E.I. Prikhodko, a u okružnoj bolnici Irpen, Kijevska oblast, 1973-1975, organizovala je istraživanje Potentilla bele .

U eksperimentu je učestvovalo 45 pacijenata različitih starosnih grupa (38 žena i 7 muškaraca) sa hiperfunkcijom štitaste žlezde - onima kojima terapija antitiroidnim lekovima nije pomogla ili im je kontraindikovana u njihovoj upotrebi, kao i onima koji su odbili hirurško lečenje. Šest ispitanika je već bilo podvrgnuto operaciji štitne žlezde , a dvoje je dva puta otišlo za operativni sto. 17 je imalo relaps hipertireoze. Teški oblik bolesti dijagnostikovano je kod 8 pacijenata, umeren - kod 32, blagi - kod 5. U 42 pacijenta utvrđeno je povećanje štitaste žlezde II - IV stepena.

Kao i u prethodnoj studiji, pacijenti su se žalili na tahikardiju, povećanu nervnu napetost, gubitak težine, nesanicu, bol u predelu srca i znojenje.

Eksperiment se razlikovao od prethodnog po tome što je doziranje tinkture Potentilla bilo isto za sve njegove učesnike - 1/3 šolje pre obroka 3 puta dnevno. Trajanje lečenja je variralo: od 1 do 2 meseca, u zavisnosti od težine bolesti. Pauza između kurseva bila je 1 mesec. Istovremeno je sprovedeno lečenje pratećih bolesti - dijabetes melitus, čir na dvanaestopalačnom crevu, hepatoholecistitis i drugi, koji su nastali usled hiperfunkcije štitne žlezde .

Rezultati studije objavljeni su u ukrajinskom časopisu „Medical Business“ (br. 6, 1976).

Svi pacijenti su primetili poboljšanje stanja: smanjena nervoza i srčana frekvencija, normalizovan san, težina, krvni pritisak, drhtanje ruku i tela , a ispućenja su postala manje izražena . Instrumentalna i laboratorijska dijagnostika pokazala je smanjenje veličine štitaste žlezde , usporavanje pulsa, obnavljanje srčane provodljivosti, odsustvo hipoksije srčanog mišića, poboljšanje metaboličkih procesa i apsorpciju radioaktivnog joda (kod hipertireoze akumulacija ovog izotopa joda se dešava brže i završava ranije).

Ukrajinski istraživači su pokazali da je koren Petoprnsice efikasan lek za hipertireozu i tirotoksikozu, sposoban da ublaži čak i vrlo uporne simptome bolesti. Njegov prijem se dobro podnosi i ne izaziva neželjene efekte.

Studija Petoprnsica bela Kajukova V.A. (Rusija)

Nažalost, bolesti organa u obliku leptira nisu ograničene na njegovu hiperfunkciju. **Da li je biljka u stanju da pomogne kod drugih patologija?** Odgovor na ovo pitanje dala je studija o Petoprnsici belojoj, koju je 2000. godine sproveo fitoterapeut, kandidat medicinskih nauka, ekspert Sveukupnog naučno-istraživačkog instituta za ispitivanje državnih patenata (VNIIGPE) Kaiukova V.A.

Valentina Anatoljevna nije imala priliku da sprovede kliničko ispitivanje u bolnici. Za svoj eksperiment odabrala je više od stotinu pacijenata sa različitim patologijama štitaste žlezde, podelila ih u 3 grupe i počela da im šalje koren petoprnsice u domove sa detaljnim uputstvima za upotrebu. Kao odgovor, učesnici studije poslali su joj pisane izveštaje o ličnim zapažanjima njihovog stanja, subjektivnim osećanjima, kao i zaključcima lokalnih lekara.

Bez izuzetka, svi pacijenti su primetili pozitivne promene nakon 1-2 kursa lečenja: depresija je nestala, znojenje i osećaj hladnoće u celom telu su nestali, krvni pritisak i rad creva su se normalizovali, gubitak kose, bele mrlje na noktima su prestale, otežano disanje, stanje kože se poboljšalo ... Ova poboljšanja ukazuju na normalizaciju metaboličkih procesa u telu.

Ali šta je sa štitnom žlezdom? U nekim slučajevima došlo je do potpunog nestanka čvorova i smanjenja veličine endokrinog organa sa stepena III na stepen II, što je potvrđeno nalazima ehokardiografije. Neki pacijenti su pisali o potpunom oporavku.

U teškim slučajevima bolesti, kada nije bilo moguće postići stanje stabilne kompenzacije za hiperfunkciju štitaste žlezde, VA Kajukova je svojim štićenicima preporučila lečenje jod-bromnim kupkama u odmaralištu Khadizhensk u Krasnodarskoj oblasti. Ako se posle ovog poboljšanja nije desilo, nakon 6–12 meseci ponovljena je terapija belim i jod-bromovim kupkama od petoprsnice bele. To je omogućilo potpuno uklanjanje preostalih efekata.

Studija je omogućila Valentini Anatolijevnoj da izvede hrabre zaključke: **koren Petoprsnice je:**

- moćan regulator nivoa tiroidnih hormona;
- efikasan lek za hiper- i hipotiroidizam, tireotoksikozu, difuznu strumu, hiperplaziju štitne žlezde;
- efikasan lek za razne poremećaje ženskog reproduktivnog sistema, uključujući poremećaje jajnika;
- regulator krvnog pritiska;
- sredstva za normalizaciju telesne težine;
- sredstva za poboljšanje stanja kože, kose, noktiju;
- adaptogen;

- imunostimulans;
- antidepresiv;
- antioksidant;
- sredstvo za podmlađivanje;
- sredstvo koje poboljšava kvalitet života.

Rezultati eksperimenta objavljeni su u novinama „Zeleni lekar“ (br. 4, 2001.) i „Narodni lekar“ (br. 16., 2004.).

Ako je Petoprnsica bela u stanju da pomogne tamo gde su moćni sintetički lekovi nemoćni, zašto još uvek nije uključen u spisak farmakopejskih biljaka, čije su sirovine zvanično odobrene za proizvodnju lekova u Rusiji?

Činjenica je da je za to neophodno sprovesti određene postupke preko Farmakološkog i Farmakopejskog komiteta. Morate pokazati inicijativu, uložiti značajne napore, potrošiti puno vremena (do 15–20 godina) i finansijskih sredstava. To mogu učiniti samo veoma velike farmaceutske kompanije. Pored toga, da bi se pokrenula proizvodnja lekova na bazi Petoprnsice bele, potrebna je dobra sirovinska baza, a biljka je, kako se sećamo, ugrožena vrsta i pod prirodnim uslovima se razvija vrlo sporo.

Kultivacija Bele petoprnsice u industrijskim razmerama u Rusiji

Inicijator i osnivač gajenja Petoprnsice bele u Rusiji može se smatrati Vladislav Viktorovič, koji je dugi niz godina tražio lek za tešku naslednu vaskularnu bolest, od koje je majka rano umrla i od koje je i sam bolovao.

Iz članka objavljenog u časopisu 1982. godine, Vladislav Viktorovič je saznao za divna svojstva koja poseduje koren Petoprnsice , naručio

je za sebe sadni materijal i počeo da razrađuje kultivaciju i njenu reprodukciju.

Biljka je pomogla V.V. da se vrati u aktivan život nakon moždanog udara. Želeći da ublaži patnju drugih ljudi koji su se našli u sličnoj situaciji, počeo je da govori o Petoprnsnici beloju sa stranica različitih štampanih publikacija, slao je one koji su želeli sadni materijal, delio lično iskustvo, davao savete, pomalo sakupljao sve kritike o lekovitim svojstvima biljke i sa gomilom pisama obratio se razne medicinske ustanove, uključujući ministra zdravlja SSSR-a.

Nakon ispitivanja isceliteljske moći Petoprnsnice bele na životinjama iz laboratorije VILAR, stigao je odgovor: „Preparat od korena Petoprnsnice bele < ... > ima sposobnost regulacije aktivnosti štitaste žlezde. Međutim, nastavak istraživanja je otežan zbog nedostatka odgovarajućeg finansiranja ... ”.

1999. godine Vladislav Viktorovič se sastao sa V.A. Kajukovom, zapravo je ovaj sudbonosni sastanak podstakao fitoterapeuta da sprovede istraživanje koje smo gore opisali.

Prva kompanija u Rusiji koja se obavezala da će u industriji uzgajati belu peteljku bio je farmaceutski holding Parapharm . Njegovi specijalisti su razvili tehnologiju oplemenjivanja biljaka i primenili poseban metod obrade biljaka, koji osigurava potpuno očuvanje svih lekovitih svojstava korena. To je omogućilo stvaranje visoko efikasnog leka za lečenje različitih bolesti štitne žlezde.

Sva korisna svojstva Petoprnsnice bele u prikladnom obliku

Većina korisnih svojstava Petoprnsnice bele lako se uništava tokom termičke i hemijske obrade lekovitih sirovina.

Proizvodnja ekstrakata (ekstrakata), koji su u 20. veku gotovo u potpunosti zamenili cele lekovite biljke, vrši se na temperaturama

blizu 100°S. Istovremeno se gube vitamini i neka druga jedinjenja neophodna za ljudsko telo kojim je bogato korenje Petoprnsice . Štaviše, u konačnom proizvodu se često nalaze opasne po zdravlje nečistoće ekstraktanta (rastvarača) - etanol, aceton, sirćetna kiselina, oksifenoli, etil ftalati.

Naučnici su uspeli da reše problem maksimalnog očuvanja lekovitih svojstava potencije i drugog bilja. Oni su razvili tehnologiju za preradu biljnih sirovina, koristeći ultra-nisku temperaturu od -175 ° C , do stanja vrhunski sitnog brašna. To nam je omogućilo da rešimo nekoliko problema odjednom:

-sačuvati njegovu lekovitu vrednost;

-osloboditi se bakterija koje su se naselile na korenima;

-uklaniti teške metale, šljake i toksine (lako se apsorbuju pratećim i balastnim supstancama biljaka kojih nema u ekstraktima i uklanjaju se sa njima iz gastrointestinalnog trakta);

-pružaju visok stepen usvojimost hranljivih sastojaka.

Opisanu tehnologiju je usvojila kompanija Parapharm . Na osnovu Petoprnsice bele stvoren je biokompleks za pomoć u otklanjanju različitih patologija štitaste žlezde Tireo-Vit .

Ostale komponente preparata pomažu u aktiviranju, pojačavanju i dopuni delovanja tireotropne biljke, koja stimuliše štitnu žlezdu, pomažu i ostale komponente preparata: Alga Laminarija - izvor makro- i mikroelemenata - i Echinacea purpurea – moćan imunostimulans.

Posle nesreće u nuklearnoj elektrani Černobil, mnogi regioni Rusije pali su pod uticaj radioaktivnog oblaka. Posledice uticaja jonizujućeg zračenja osećaju se do danas, uključujući probleme sa štitnom žlezdom . Pored toga, značajan deo stanovništva naše zemlje ima

nedostatak joda , što takođe ne može a da ne utiče na rad endokrinog organa.

Koren Petoprsnice bele u ovoj situaciji je u stanju da pruži značajnu podršku štitastoj žlezdi, da normalizuje metabolizam. Praktično nema kontraindikacija i ne izaziva neželjene efekte, za razliku od sintetičkih lekova sa sličnim efektom.